

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

Товариство з обмеженою відповідальністю

«[REDACTED]»

(код ЄДРПОУ [REDACTED])

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Чернівецька митниця

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги ТОВ «[REDACTED]» від 03.04.2025 б/н

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ «[REDACTED]», код ЄДРПОУ [REDACTED] (далі – ТОВ) від 03.04.2025 б/н (вх. Держмитслужби № 9282/13/1 від 03.04.2025) на дії посадових осіб Чернівецької митниці щодо рішення про призупинення надання режиму вільної торгівлі для товару за кодом 8704 22 99 00 згідно з УКТЗЕД «вантажний автомобіль, марка SCANIA, модель R410, що був у користуванні, модельний рік випуску 2020, календарний рік випуску 2020, призначений для перевезення вантажів (контейнерів), ідентифікаційний номер YS2R4X20005602984, тип двигуна - дизельний, номер двигуна - не виявлено, потужність 302 кВт, робочий об'єм циліндрів двигуна - 12742 см³, вантажопідйомністю 9735 кг, повна маса 18000 кг, кількість місць, включаючи водія - 2, колісна формула - 4x2» (далі – Товар) за митною декларацією № [REDACTED] (далі – МД2), щодо якого здійснюється перевірка походження, і повідомляє наступне.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

СЕД АСКОД

Державна митна служба України

№ 15/15-03-01/13/2496 від 29.04.2025

Підписувач Падун Дмитро Петрович

Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00

Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Статтею 36 Кодексу встановлено, що положення цього Кодексу встановлюють непреференційні правила щодо визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою застосування ставок мита, правил щодо його справляння до товарів, яким надається режим найбільшого сприяння, крім тарифних пільг (преференцій), встановлених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України тощо.

Відповідно до статті 26 Глави 1 «Національний режим та доступ товарів на ринки» розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) положення цієї Глави застосовуються до торгівлі товарами, що походять з території Сторін.

Для цілей цієї Глави «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Згідно із Рішенням Підкомітету Україна - ЄС з питань митного співробітництва від 16.11.2023 №1/2023 про внесення змін до Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди застосовуються положення правил визначення походження, що містяться в Доповненні I, і відповідні положення Доповнення II до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція), до якої Україна приєдналася згідно із Законом України від 08 листопада 2017 року

№ 2187-VIII, доказом походження може бути сертифікат з перевезення товару EUR. 1 або декларація походження.

Статтею 2 Доповнення I до Конвенції встановлено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до Статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до Статті 4.

Згідно зі статтею 1(i) Доповнення I термін «виробництво» означає будь-який різновид технологічної діяльності або обробки, у тому числі збирання/складання.

Статтею 4 Доповнення I до Конвенції встановлено, що товари, які не повністю вироблені в Договірній Стороні, вважаються достатньо обробленими або переробленими при виконанні умов, викладених у Додатку II до Конвенції до Угоди для відповідних товарів.

Так, відповідно до переліку технологічних дій та обробок, наведених у Додатку II до Доповнення I до Конвенції, Товар, що класифікується за кодом 8704 22 99 00 згідно з УКТЗЕД, набуває преференційного походження в країнах-членах ЄС за умови:

Код Гармонізованої системи	Опис товару	Технологічні дії та обробка, що впроваджуються для матеріалів іншого походження, які набувають статусу товарів, що походять з певної країни
Окремі товарні коди групи 87	Засоби наземного транспорту, крім залізничного або трамвайного рухомого складу, їх частини та обладнання	Виробництво, в якому ціна усіх використаних матеріалів не перевищує 50 % ціни товару на умовах франко-завод

Згадана вище умова критерію походження до Товару вказує на обробку або переробку, яку необхідно виконати з матеріалами/сировиною іншого походження/невідомого, що використовується у виробництві для набуття Товаром походження ЄС.

Статтею 17 Доповнення I до Конвенції визначено, що товари походять з Європейської Союзу, ввозяться на митну територію України та підпадають під дію Угоди, за умови подання одного з таких документів, що підтверджують походження, зокрема сертифіката з перевезення товару EUR.1 (далі – сертифікат), зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення I до Конвенції.

Статтею 20 Доповнення I до Конвенції визначено процедуру видачі сертифіката, зокрема сертифікат видається митними органами Договірної

Сторони-експортера, якщо відповідні товари можуть вважатися такими, що походять з Договірної Сторони-експортера, та відповідають іншим вимогам цієї Конвенції. Митні органи, які видають сертифікат повинні вжити всіх необхідних заходів для перевірки статусу походження товарів та виконання інших умов цієї Конвенції. Для цих цілей вони можуть вимагати надання будь-яких доказів і здійснювати будь-яку перевірку рахунків експортера, а також здійснювати будь-який інший контроль, який вони вважають доцільними.

Статтею 25 Доповнення I до Конвенції визначено, що підтвердження про походження подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера відповідно до процедур, що застосовуються в цій Стороні.

Пунктом 2 статті 33 Доповнення I до Конвенції визначено, що з метою належного застосування цієї Конвенції Договірні Сторони повинні допомагати один одному, через компетентні митні адміністрації у перевірці достовірності сертифікатів, декларацій про походження та правильності інформації, що міститься в цих документах.

Статтею 34 Доповнення I до Конвенції визначено процедуру проведення перевірок, зокрема сертифіката де зазначено, що перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюються вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції.

Перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера.

Якщо митні органи Договірної Сторони-імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів, з урахуванням запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними.

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції.

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій.

Товари, походження яких достовірно не встановлено, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України за умови сплати

ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України (стаття 46 Кодексу).

При здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, чинні на день прийняття митної декларації митним органом України (частина перша статті 3 Кодексу).

Згідно з частиною першою статті 361 Кодексу на митні органи покладено роботу з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів (управління ризиками). Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

Частиною другою статті 361 Кодексу встановлено, що митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю.

Статтею 363 Кодексу встановлено діяльність митних органів з оцінки та управління ризиками, зокрема Порядок здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 31.07.2015 № 684 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 21 серпня 2015 р. за № 1021/27466, а також встановлено, що автоматизована система управління ризиками, що застосовується митними органами, є складовою частиною єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів. Вона функціонує на центральному рівні та передбачає застосування випадкового відбору та забезпечує визначення обсягу та форм митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення незалежно від того, якому митному органу подано митну декларацію для здійснення митних формальностей.

У разі якщо посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками прийнято рішення про необхідність проведення певної митної формальності щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, інформація про прийняття такого рішення невідкладно вноситься такою посадовою особою до автоматизованої системи управління ризиками.

Порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа затверджений наказом Міністерства фінансів

України 30.05.2012 № 631 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 серпня 2012 року за № 1360/21672 (далі – Порядок).

У всіх випадках відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення оформлюється картка відмови за формою, наведеною в додатку 2 до цього Порядку (пункт 8.1 Порядку).

У картці відмови зазначаються причини відмови, наводяться вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення (пункт 8.2 Порядку).

02.04.2025 до митного оформлення подано митну декларацію № [REDACTED] (далі – МД1) на зазначений вище Товар за кодом 8704 22 99 00 згідно з УКТЗЕД, одержувачем якого є ТОВ, а експортером - «[REDACTED]» із застосуванням тарифної преференції зі сплати ввізного мита за кодом «410 (граф 36 митної декларації) на підставі сертифіката з перевезення товару EUR.1 від [REDACTED], виданого митним органом [REDACTED] (відомості про сертифікат зазначені у графі 44 митної декларації за кодом документу «0954» згідно з Класифікатором документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації, затвердженим наказом Міністерства фінансів України 20.09.2012 № 1011).

Держмитслужбою у липні та жовтні 2023 року отримано відповіді щодо проведених перевірок митними органами країн-членів ЄС щодо достовірності документів про походження на товари (код групи ГС 87), які подавалися до митного оформлення ТОВ, за результатом яких преференційне походження заявлених в них товарів не було підтверджено.

У зв'язку із вищезазначеним та відповідно до здійснення митних формальностей із спрацюванням автоматизованої системи управління ризиками, яка функціонує на центральному рівні та застосовується митними органами, у Чернівецькій митниці виникли обґрунтовані сумніви щодо статусу походження Товару та наявні ризики при застосуванні режиму вільної торгівлі до нього, тому митницею відповідно до Порядку було оформлено картку відмови від [REDACTED] (далі – картка відмови) в прийнятті МД1, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення та призупинено надання режиму вільної торгівлі для Товару за кодом 8704 22 99 00 згідно з УКТЗЕД за МД2.

Відповідно до статі 34 Доповнення I до Конвенції у зв'язку з призупиненням надання преференційного режиму до Товару митницею було ініційовано запит щодо перевірки статусу його походження, який зазначено у сертифікаті від [REDACTED]

Запит на подальшу перевірку підтвердження походження Товару направлено листом Держмитслужби від [REDACTED] до митного органу [REDACTED]

Про результати проведеної перевірки Держмитслужба повідомить Чернівецьку митницю з метою подальшого інформування ТОВ про можливе відновлення режиму вільної торгівлі до Товару відповідно до статті 301 Кодексу.

Враховуючи викладене, пункт 3 частини першої статті 26⁵, статті 361 та 363 Митного кодексу України, положення статей 33, 34 Доповнення I до Конвенції до Угоди, Державна митна служба України вирішила:

1. Залишити скаргу ТОВ від 03.04.2025 б/н (вх. Держмитслужби № 9282/13/1 від 03.04.2025) на дії посадових осіб Чернівецької митниці щодо рішення про призупинення надання режиму вільної торгівлі для товару за кодом 8704 22 99 00 згідно з УКТЗЕД «вантажний автомобіль, марка SCANIA, модель R410, що був у користуванні, модельний рік випуску 2020, календарний рік випуску 2020, призначений для перевезення вантажів (контейнерів), ідентифікаційний номер YS2R4X20005602984, тип двигуна - дизельний, номер двигуна - не виявлено, потужність 302 кВт, робочий об'єм циліндрів двигуна – 12742 см³, вантажопідйомністю 9735 кг, повна маса 18000 кг, кількість місць, включаючи водія - 2, колісна формула - 4x2» за митною декларацією МД2 без задоволення.
2. Рішення Чернівецької митниці про відмову в прийнятті МД1 у оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення, оформлене шляхом складання картки відмови, залишити без змін.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскарження у судовому порядку.

Директор Департаменту контролю
та адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]

●